

fremskridt i felten. Derfor reduceres det frivillige bidrag til UNDP med 50 mio. kr. For en række andre af FN's særorganisationer er støtten stort set uændret, eller der sker mindre tilpasninger, mens støtten til ILO, UNESCO og UNIDO reduceres mere mærkbart.

Når det gælder miljøbistanden ligger det fast, at Danmark også fremover vil yde en stor indsats. Jeg tror, alle ved, at den særlige miljøbistand under Mifresta er steget endog meget kraftigt de seneste år. Der har været et stort pres for at udfylde de stadig stigende tilsagnsrammer. Der er i dag brug for at sikre, at modtagerlandene i højere grad tager ansvaret for indsatserne. Derfor er denne bistand reduceret forholdsvis mere end den øvrige bistand.

Det er dog vigtigt at fremhæve, at der ud over den halve milliard kroner, som den nuværende miljøbistand under Mifresta-rammen udgør i 2002, finansieres et stort antal indsatser på miljøområder over ulandsrammen. Det sker både inden for rammerne af egentlige miljøprogrammer og i programmer inden for andre sektorer. Faktisk udgør den samlede danske miljøbistand til udviklingslandene skønsmæssigt over 2 mia. kr. i 2002.

Kl. 14.20

Også på andre områder vil der kunne komme nye initiativer. I lyset af de globale ændringer efter den 11. september lægger regeringen afgørende vægt på, at ingen danske programsamarbejdslande yder direkte eller indirekte støtte til international terrorisme.

Der er desuden behov for en tættere kobling mellem bistandspolitikken og dansk flygtningepolitik. Internationalt set vil Danmark derfor imødekomme UNHCR ved at arbejde for øget hjælp til nærområder, der støder op til lande, hvor der er konflikt eller borgerkrig. Vi vil gerne hjælpe lande, der er hårdt ramt grundet store flytningstrømme fra konflikthærgede nabolande via bilaterale eller multilaterale initiativer, men det centrale er, at initiativerne skal finde sted inden for en overordnet ramme med fokus på fattigdomsbekæmpelse.

Det har været afgørende, at gennemgangen af den danske bistand omfatter alle områder. Det gælder således også den bistand, der ydes gennem danske ngo-programmer. I den sidste halvdel af 1990'erne voksede støtten via de danske ngo'er med 70 pct. Det er meget, og jeg ved ikke rigtigt, hvor mange andre steder noget er steget med 70 pct. i de sidste år af 1990'erne.

Også ngo'erne bør derfor stoppe op og overveje, hvordan den fremtidige indsats skal fokuseres. Ngo'erne må sikre både sammenhæng og effektivitet i deres programmer. Bistanden via ngo'erne reduceres derfor med omkring 9,5 pct. i forhold til den tidligere regerings finanslovsforslag, men det er ngo'erne selv, som inden for rammebevillingerne prioriterer indsatsen. De afgør selv, hvor de vil stramme op, og hvor de vil lade stå til.

De konkrete omlægninger af bistanden og den række af nye initiativer, der iværksættes, er udtryk for en mere målrettet og effektiv anvendelse af bistandsmidlerne, helt i tråd med Rigsrevisionens beretning i øvrigt. Et af de centrale budskaber fra Rigsrevisionen var jo netop, at vi skal opstille klare mål for indsatsen, foretage en systematisk og effektiv opfølgning og vurdere vore resultater i relation til målene.

Også når det drejer sig om kriterier for valg af programsamarbejdslande er det vigtigt, at vi fremover mere klart præciserer, hvorledes de enkelte kriterier er opfyldt i de konkrete tilfælde. Vi kan og skal blive bedre på disse områder, og det har jeg allerede sat ekstra tryk på i Udenrigsministeriet.

For at opsummere: Danmark vil altså trods besparelserne fortsat bære den førertrøje, fru Margrete Auken troede vi ikke bar. Vi bærer førertrøjen, når det gælder både udviklingsbistand og miljøbistand til udviklingslandene.

Forhandling

Margrete Auken (SF):

Jeg takker for besvarelsen. Man skal jo til efterhånden at være glad for at få sine fordomme bekræftet, og det er jo sørgeligt, især fordi de er så forfærdelige.

Jeg vil godt begynde med at sige, at noget af det, som har kendetegnet danskerne, har været en stor vilje til solidaritet. Det har været godt, og det har været nemt at få bistanden igennem, og det er jo bl.a. derfor, at OECD i sit store review gør opmærksom på, at trygheden ved den danske bistand og volumen er, at der er så stor konsensus om den.

Når jeg nu hører de to ministre tale om det, skulle man ikke tro, vi havde været igennem »Partnerskab 2000«. Det er virkelig, som om ingenting var sket, og når man f.eks. tager det sidste eksempel, udenrigsministeren her nævnte, nemlig den 70 pct.s øgning til ngo'erne, så er vi